

Αριθμ. 47^{ος}.

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφέλη, τοῖς πλείοσι
Φραγκ.

Μεσολόγιον, 13 Ἰανία. 1825. Σάββατον.

ἙΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἰαλυσία. Τρίεστι. 7ῃ 16 Μαρτίου.

Μία Γαλλικὴ Ἐφημερίς περιέχει μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ Μήλε, ἐν ᾗ φαίνεται, ὅτι ὁ Ἰμπερατορὶσσας Δέλων νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Σούδαν διὰ τὴν Ῥόδον τὴν 31 Δεκεμβρίου, ἐστρέβλωσεν ἕως ἐκατὸν Χριστιανὸς Κρήτας, κατηγορηθέντας, ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν πρῶτην ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης, πρὶν αὐτὸς εἰσεῖτι φθάσῃ. Ἠνάγκασε προσέτι πλήθος τῶν Χριστιανῶν αὐτῆς τῆς νήσου, οἱ ὅποιοι πόσωτε δὲν ἐταξιδεύσαν εἰς θάλασσαν, νὰ ἔμωσιν εἰς τὰ καράδιά τε, ἐκτελοῦντες τὰ τῶν ναυτῶν. Αἱ φρικταὶ αὗται ἀδικίαι ἤρεθισαν τὰ μέγιστα τοὺς κατοίκους τῆς Κρήτης.

(G. P.)

Ἰάσιον 7ῃ 22 Μαρτίου.

Ὁ Σουλτάνος διέταξε τοὺς Αὐθέντας τῶν δύο Πριγκιπάτων τῆς Βλαχο-Μπογδανίας νὰ τὸν συνδράμωσι δι' ἐκτάκτου συνεισφορᾶς ἐκ 1,500,000 γροσίων, διὰ νὰ προφθάσῃ τὰς κατεπιειγούσας χρείας τε εἰς τὸν παρόντα κατὰ τὸν Ἑλλήνων πόλεμον. Συνελθόντες λοιπὸν οἱ ἐν Βυκκρεστοῖς Μπογιαῖροι εἰς τὸ Δισάνι, ἦσαν ἔτοιμοι νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς τὴν καταβολὴν ταύτης τῆς ποσότητος· μερικοὶ ἄμωσ ἐξ αὐτῶν ἐναντιωθέντες ἐζήτησαν, ὅπως, κατὰ τοὺς ἀρχαίους Νόμους, πληρωθῶσι πρῶτον τὰ διορισμένα τοῦ Πριγκιπάτου χρέη. Ἡ πρό-

τασις αὕτη ἐγίνε δεκτὴ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων· καὶ οὕτως ἐδιορίσθη ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰς προσόδους καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους. Μετὰ περιεργείας περιμένομεν νὰ μάθωμεν ὑπὸ ποῖον ὄμμα ἡ Πόρτα θέλει θεωρήσῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην.

(Mes. Tir.)

Ὁδησσὸς. 7ῃ 18 Ἀπριλίου.

Ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Πετροπόλεως, εἰς τὰς ὁποίας ἡμπορεῖ νὰ δοθῇ πᾶσα πίστις, μαθάνομεν, ὅτι, αἱ μετὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐπὶ Συνελεύσεως συνομιλίας, τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶσαι Πρόβλημα, ἔλαβον τέλος. Ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτῶν εἶναι, νὰ σταλθῶσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἑκτακτοὶ τῶν διαφόρων Δυνάμεων Πρόσχεις, οἵτινες νὰ διαπραγματευθῶσι μετὰ τοῦ Δισάνι. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτοι, ἀγναλὰ καὶ δὲν ἤθελον ἀπαντήσῃ καὶ νὲν ἐμπόδιον, δὲν δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν Πρωτεύουσιν τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους· πρὶν λάβῃ τέλος τὸ ἤδη ἀρξάμενον στάδιον, ἀδιστάκτως εἶναι ἐπόμενον, ὅτι ἡ μόνη τῶν ὅσων λύξις θέλει ἀποφασίσῃ περὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἄν οἱ Ἑλλήνες ὑποδωλῶσι, φυσικὰ τότε ὀλέκηνον τὸ πρόβλημα πίπτει ἀφ' ἐαυτοῦ τε, καὶ μετ' αὐτοῦ πᾶσα περαιτέρω διαπραγματεύσις. Διὸ καὶ μετὰ λόγου ἡμπορεῖ τις νὰ εἰπῇ, ὅτι τοῦτο τὸ ἔτος ἀποφασίζει τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος.

(M. Tir. & G. U.)

Φίλτατοι συμπατριῶται, καὶ ἀδελφοὶ !
Καὶ ὁ ἔξω κόσμος κηρύττει, καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἑαυτοῦ μας τὸ γινώσκουμεν, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ χρόνος, ὅστις θέλει ἀποφασίσει τὴν τύχην τῆς πολυπαθοῦς Πατρίδος μας. Τρεῖς Δράκοντας ἔστειλεν ἐφέτος ὁ Θηριόμορφος Τύραννος διὰ νὰ μᾶς καταφάγῃ, δηλαδὴ τὸν ἀκαταμέτρητον στόλον τῆς Αἰγυπτιακῆς Ἰαχμῆς καὶ τὸν πομπῶδῃ ἐκ τῆς Ἀσίας Κισσαρχῆς. Οἱ θαλασσινοὶ μας (δύο καὶ ἑπτὰ εἰς τὸ ἀθάνατον ὄνομά των !) κατετρόπωσαν τὸν πρῶτον Δράκοντα. Οἱ Πελοποννήσιοι ἔσκαψαν τοὺς λάκκους, καὶ μετ' οὐ πολὺ (πρῶτον τοῦ Παντοδυνάμει ὁ Βραχίων) θάπτει τὰ πτώματα τῶν Αἰγυπτίων. Εἰς ἡμᾶς μένει πλέον, ἀδελφοὶ Στερεοελλαδίται, νὰ καταδράψωμεν καὶ τὸν πομπῶδῃ τοῦ ἀγερώχου Κισσαρχῆ στρατὸν, ὥστε μετὰ τοὺς ἱερεῖς τοῦτον ἄθλος μας νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ σωτηρία τῆς ἀνεξαρτησίας μας ἀπόφασις.

Μεσολόγιον τὴν 12 Ἰανῆς.

Ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ Κυρίου Θ. Κολοκοτρώνη πρὸς τοὺς Ἀρκαδίους, Ἀνδρουσίους, Πυργαίους, Φαναρίτας, καὶ Γαστριναίους, τοὺς στρατοπεδευμένους εἰς Δεγεβένια καὶ Κλειδί.

Ὅτι ἀπὸ χθὲς ἐκλείσαμεν ἐδῶ εἰς τὰ Σιαμπαζίκια τὸ φοβερὸν θηρίον τῆς Πελοποννήσου, τὸν Ἰμπραήμωσσαν, τοῦτο διεφθμίσθη εἰς δύο τὸν Μωζέα, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ χθεσινὸν ἱερέκι ὅπου τοῦ ἐδώκαμεν. Ἐπειδὴ λοιπὸν, Συμπατριῶται, ἄλλη περίστασις πλέον ἀρμοδία νὰ τὸν κατατροπώσωμεν δὲν εἶναι παρὰ τὴν Ἰωρινὴν, ἐν ᾗ εὐρίσκεται κλεισμένος, εἶναι χρεῖα ἅμα λαβόντες τὸ παρὸν ἀδελφικὸν μὲν, ἀμέσως νὰ κινήσῃτε δι' ἐδῶ μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα, κάμνοντες τὴν νύκτα ἡμέραν, καὶ τὴν αὔραν στιγμὴν. Θέλον μείνει μόνον οἱ διορισμένοι νὰ κρατῶσι τὰς θέσεις τῶν Π. Πατρῶν, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ τρέξῃτε ἀφόδως μὲ ὅλην τὴν σθε-

δὴν, νὰ ὠφελῇσθε ἀπὸ τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ τὸν κατατροπώσωμεν ἱερῶς πρὸς διὰ πάντα. Ἡ σωτηρία, ἡ ἡ καθυποδούλωσις τῆς Πατρίδος μας κρέμαται εἰς ταύτην τὴν στιγμήν ἀπὸ τὸ χεῖρ μας. Διὸ σπεύσατε ὅσον τάχιστα, καὶ εἰ δυνατόν, καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκές σας καὶ τὰ παιδιὰ σας μὲ τὰ ξύλα εἰς τὰ χεῖρια νὰ σᾶς ἀκολουθήσωσιν ὅπισθεν, διὰ νὰ διδάξωμεν τὸν ἐχθρὸν πῶς πολεμοῦν οἱ Ἕλληνες, ἐν ᾗ ὁ πόλεμός των ἐκηρύχθη διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ πολιτικὴν τῶν ἀνεξαρτησιῶν.

Καμάρας, τὴν 7 Ἰανῆς 1825.

Ὁ Πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
Θ. Κολοκοτρώνης.

Ἔχομεν τὰς πλέον χρηστὰς ἐλπίδας διὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἡ φωνὴ τοῦ Γέροντος τοῦτον καὶ ἀνδρεῖς πολεμάρχου μας θέλει προάξει. Οἱ Πελοποννήσιοι γνωρίζον ἄριστα τὴν φράσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν τούτων διὸ καὶ θέλον σπεύσει μὲ τὴν ὁποῖαν προσκαλοῦνται ταχύτητα.

Τὴν αὐτὴν.

Ὁ υἱὸς τοῦ ἀκαταμαχίτου Μισοῦλη Κ. Ἰωάννης μὲ τὸ πολεμικόν τε Βρίκι, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ ἑτερον ὁμοιον ἔφθασε σήμερον εἰς τοῦτον τὸν λιμένα, πρὸ πέντε ἡμερῶν ἀποχωρισθεὶς τοῦ στόλου μας. Παρ' αὐτοῦ ἐμάθομεν μὲ ἄκραν εὐφροσύνην καὶ τὴν κατὰ τὰς 2 τοῦ ἱερχοντος μηνὸς ἄλλην ναυμαχίαν τῶν ἡμετέρων, συγκροτηθεῖσαν ἔξωθεν τῆς Σοῦδας μετὰ τῶν δύο στόλων τοῦ Βυζαντίου καὶ τῆς Αἰγύπτου, καθ' ἣν οἱ ἥρωές μας καὶ πάλιν ἔκανον μίαν Φρεγάταν τοῦ Σαλτάνου, καὶ τὰ λοιπὰ ἠνάγκασαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σοῦδας. Ὁ Ἕλληνικὸς στόλος παραπλέων τῶρα ἔξω τοῦ λιμένος τοῦτον, βαστᾷ κλεισμένους τοὺς δύο στόλους τῶν Βαρβάρων· μελετᾷ δὲ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ μέγιστον καὶ ἐπικινδυνώτατον ἐπιχειρήμα τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Σοῦδαν, καὶ οὕτω νὰ

φέρη τὸν τελευταῖον ἐξολοθρευμὸν εἰς τὰς θαλάσσινας τοῦ Τυζάννη δυνάμεις· ἀρμόδιον ἄνθρωπον περιμένει διὰ νὰ βάλλῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν Ἡρωϊκὴν ἢ αὐτὴν ἀπόφασιν.

Ἐγγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 11 Ἰανίου. Ὁ ἐχθρὸς ἐστάθη χθὲς εἰς βαθυτάτην σιωπὴν μέχρι τῆς ἐσπέρας· μετὰ δὲ τὴν δύσιν τοῦ Ἠλίου μερικοὶ ἀλλεπαλληλοὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν ἰαφεκισμοὶ ἔδωκαν αἰτίαν νὰ γίνῃ γενικὸς καθ' ὅλον τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ περιτειχίσματός μας πυροβολισμός. Ἐκ τῶν κανονοστασιῶν τοῦ Κυριακούλη, Κοτζίσκη, Γηλιέλου Θέλλου καὶ Φεαγκλίνου ἡ φωτιά ἐγινε δραστηριωτάτῃ, ὁμοίως καὶ ὁ ἰαφεκισμὸς διήρκεσε ὅνῳ ὥρας καθ' ὅλην ταύτην τὴν γραμμὴν ἀκαταπαύστως.

Μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ τοῦρκοὶ ἐφύλαξαν ἐπίσης τὴν αὐτὴν σιωπὴν· ἡ ἀπὸ μέρους μας ὁμῶς ψιλὴ φωτιά καὶ τὰ μιδράλλια δὲν ἔπαυσαν καθόλου.

Σμικρότατος ἐστάθη ὁ ἐχθρικός τῆς πρωίας πυροβολισμός· περὶ δὲ τὴν μεσημέριαν ἠνέχθη ἄρκεα, ὅσον ὁ κατὰ τῆς πόλεως, ὅσον καὶ ὁ κατὰ τοῦ τείχους μας, ὁμοίως καὶ τὸ ἐσπέρας ζωηρότατα ἐπιπύον αἱ βόμβαι, Γρανάται καὶ οφθαῖραι τοῦ ἐχθροῦ. Ἄλλην ζημίαν δὲν ἐπάβαμεν σήμερον, παρ' ὅτι ἕνας νέος ἐπληρώθη ἐλαφρᾷ· ἀγνοοῦμεν δὲ ὅποιαν βλάβην ἐδοκίμασαν οἱ Βάσκαροι ἀπὸ τὸ πῦρ ὅλων τῶν κανονοστασιῶν τοῦ ὀχυρώματός μας.

Αἱ τὴν ὑπεράσπισίν μας ἀποβλέψασαι ἐσωτερικαὶ ὀχυρώσεις ἐξακολουθοῦν μ' ὅλην τὴν προθυμίαν νύκτα καὶ ἡμέραν.

Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ τοῦρκοὶ ἐστάθησαν πάντῃ ἡσυχοί. Δύω ὥρας πρὶν χαράξῃ στρατηγηματικῶς ἤχησαν αἱ Σάλτιγκες, νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ στρατός μας εἰς ἀντιπαράταξιν.

Τὸ πρῶν πυροβολῶν ὁ ἐχθρὸς ἐπλήγωσε θανατηφόρα μίαν νέαν χωριατοπούλαν ἑνδεκα περὶ πλεον χρόνων.

Ὁ ἐσπέριος κατὰ κάθητον τῶν βαρβάρων πυροβολισμός ἐγινε μὲ ἄκραν ποιμπήν. Τρεῖς καὶ ἑσσεσες βόμβαι καὶ ἄλλαι τόσαι συγχρόνως κατονιών σφαῖραι ἐρρίπτοντο μοιοφυτηλῆς κατὰ τῆς πόλεως καὶ κατὰ τοῦ Περιτειχίσματός μας. Ἡ μόνη προξενηθεῖσα ἐκ τῆς ἰσλαμικῆς ταύτης ποιμπῆς ζημία ἐστάθη τὸ ἐλαφρὸν πλήγωμα ἐνός νέου εἰς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Κοτζίσκη. Μ' ὅλον ὅτι δὲ μια βόμβα πεσοῦσα ἐπὶ τινος καλύβας μετὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Νικολάου καὶ τοῦ κανονοστασίου τοῦ Κοραῆ, ἐξερράγη ἐν τῷ μέσῳ πολλῶν ἐκεῖ καθεζομένων ἀξιωματικῶν, καὶ προϋχόντων τῆς πόλεώς μας, ἐνωμένων τώρα μὲ τὰ στρατιωτικὰ σώματα, θαῦμα ἐστάθη! ὅτι κανεὶς δὲν ἐδοκίμασε παραμικρὰν βλάβην. Ἐκ μέρους τοῦ περιτειχίσματός μας ἀνταμείφθησαν οἱ ἐχθροὶ μὲ πολλόταταις κανονιαῖς μιδραλλίων καὶ μὲ τὴν ἀδιάκοπον ψιλὴν φωτιάν.

Τὴν 13 τοῦ ἰδίου. Τὸ ἐχθρικὸν πῦρ ἔπαυσε μετὰ τὸ μεσονύκτιον· ἡμεῖς ὁμῶς ἐξακολοθήσαμεν μέχρι τῆς αὐγῆς νὰ κτυπῶμεν τὰ πλησίον ἐχθρικά χαρακώματα.

Ἀπὸ τίνα Χριστιανὸν συλληφθέντα προχθὲς ἀπὸ τὸν Διάλιον ὁμοῦ μὲ τὸν Κακλαμάνον καὶ τὰ ἄλογα, μανθάνομεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον.

Οἱ σκάπτει τῶν ἐχθρῶν συμποσοῦμενοι κατ' ἀρχὰς εἰς 700, μόνοι 300 ἔμειναν ἤδη, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, οἱ μὲν ἐφνεύθησαν, οἱ δὲ κείτονται περαιτέρω πληγωμένοι χωρὶς τινος θεραπευτικῆς ἐπισκεψῆς, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὰς ἡμερονυκτίως βασάνης ἀπέθανον. Ὅταν καταβαίνωσιν οἱ τοῦρκοὶ εἰς τὰ χαρακώματά των βάνον ἐμπρὸς τοὺς σκάπτους αὐτοὺς, καὶ ἄλλος πτωχὸς Χριστιανὸς κατὰ σειρὰν, διὰ νὰ τοὺς χρησιμεύωσιν ὡς προμαχώνας, καὶ οὕτως ἀκινδύνως νὰ ἔρχωνται εἰς τὰ πλησίον περιταφρώματα. Ὅταν οἱ ἐργάται σκάπτωσιν, ἐπιστατοῦν καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν βαρβάρων, ἔπαυτοῦντες μὴ καταφύγῃ κανεὶς εἰς ἡμᾶς.

Τὰς δὲ κεφαλὰς τῶν φονευομένων σκαπτῶν ὀφείλουσιν οἱ ἐπιστατοῦντες νὰ παρρησιάζωσιν εἰς

Τους ἑαυτέρους των, διὰ τὸ φαίνεται, ἂν κἀνεὶς ἠντιμώλῃσεν, ἢ ἂν οἱ ἐπιστάται οὗτοι διαφθείρονται μὲ χρήματα .

Τὸ πρῶτον ἤγγισαν πάλιν οἱ ἔχθροὶ τὸν βομβολισμὸν, ὁμοῦ καὶ κανονοβολισμὸν των .

Οἱ Ἕλληνες, χωρὶς τὰ ἦναι Μηχανικοὶ, ἐπέδωκαν πολλάκις περὶ τῶν ἐχθρῶν ἐργασίῳ, τὰς ὁποίας ἕνας ἔμπειρος ἤθελεν ἐκλάβει διὰ Χεῖμαιρᾶν .

Τὸ ἀντικρὺ τοῦ κανονοστασίῳ τοῦ Νορμᾶν ἐχθρῶν χαράκιμα, περὶ ὃ πολλὰκις ὠμιλήσαμεν, καὶ καθε Μηχανικὸς ἐνίμιζεν, ὅτι κατασκευάζεται διὰ κανονοστάσιον χαλάστρας, αἵψης βλέπομένην ἴδρα, ὅτι δέλει χρησιμεύσει εἰς τοὺς ἐχθροὺς, διὰ τὸ ὠθήσασιν ἐκείθεν τὸ σκαθὲν χῶμα ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καὶ τὰ γεμίσει τὴν ἰσφρον μας, σχηματίζοντες ἐν ταυτῷ τὸ ἐκπλευρῶν παραπέτασμα διὰ τὸ ἦναι ἀσφαλισμένον ἀπὸ τὰ κανονοστάσια τοῦ Μπότσαρη, καὶ Κοραῆ .

Ἡ ἐργασία αὕτη διὰ τὸ προχωρήσῃ τοιοῦτος πρὸς τὴν ἰσφρον μας, γίνεται μὲ μεγάλην βραδύτητα . Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς πᾶς τις ἡμπορεῖ νὰ προῖδῃ . Καὶ οἱ Ἕλληνες προηγουρίσας τοὺς ἐχθρικοὺς σκοποὺς ἔχουν τὰ πάντα ἑτοίμα εἰς ὅποιανδήποτε περίστασιν .

Συγχρόνως ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ βιαίως καὶ πρὸς τὸ κανονοστάσιον τοῦ Φραγκλίνου ὥστε φανερόν γίνεται ὅτι ἡ μελετωμένη ἐφοδος δέλει εἶσθαι εἰς τὸ μεταξύ τῶν κανονοστασίων τοῦ Φραγκλίνου, Νορμᾶν, Μιαύλη καὶ Κοραῆ Περιτειχισμα .

Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ .

Κατ' αὐτὰς ἔφθασαν ἐνταῦθα ἀπὸ Πελοποννήσου οἱ Στρατηγοὶ Μήτξος Κοντογιάννης, καὶ Γιάννης Ράγλος μὲ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατεύματα πρὸ αὐτῶν δὲ ἔφθασεν ὡσαύτως καὶ ὁ Στρ. Ἀλεξάνης Βλαχόπουλος, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Στρατοπέδων .

Τὴν αὐτὴν .

Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν διεσπείρετο μία φήμη, ὅτι ὁ ἀλαζὼν Κισταχῆς, περιφερόμενος εἰς τὰ

πολιορκητικὰ ὄχυρά ματά τε ἐφονεύθη . Δὲν ἐτολμήσαμεν νὰ κοινοποιήσωμεν αὐτὴν τὴν εἶδησιν, ἀναμένοντες νὰ λάβωμεν βεβαίαις περὶ τοῦτε πληροφορίας .

Ἦδη δὲ ἡ ἐνταῦθα Ἀστυνομία ἀπὸ γνωστοποιήσεως, τὰς ὁποίας ἔξωθεν ἔλαβε, μᾶς ἰδεάζει πάλιν σήμερον, πιστοποιοῦσα τὸν θάνατον τοῦ Βεζύρη τοῦτε . Δίδομεν λοιπὸν εἰς τὸ Κοινὸν τὴν χαρμὸς αὐτὴν ἀγγελίαν, εὐέλπιδες νὰ διακηρύξωμεν ἀκολουθῶς αὐτὴν καὶ ἐπισήμως .

Βλέπομεν εἰς τὸν ἀρ. 120 τοῦ Φ. τοῦ Ν. ὅτι ὁ Συντάκτης ταύτης τῆς ἐφημερίδος κατακρίνει τὸν διάλογον τῶν δύο στρατιωτῶν, καταχωρισθέντα εἰς τὸ φύλλ. 36 τῶν Ἑλλ. Χρον. ἰδεάζομενος ὅτι ἐμαντεύσαμεν τὴν ἄφασιν τῶν ἐν ἴδρα κρατημένων κ. τ. λ. κ. τ. λ. Δὲν εἶναι πρώτη αὕτη ἡ φορὰ, καθ' ἣν ὁ συναδελφός μας κάμνει τοιαύτας παρατηρήσεις εἰς τὰ ἄρθρα τῶν Ἑλληνικῶν Χρονικῶν, τὸ ὑποκείμενον τῶν ὁποίων ἦτον ἡ ἐξιστόρις τῶν συμβάντων τῶν παρελθόντων μηνῶν . Ἀλλ' ἡμεῖς μὴν ἔχοντες ἄλλο τι νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς σκέψεις μας, ἐσιώπησαμεν, νομίζοντες πάντοτε, ὅτι τὰ περιστατικὰ μεταβαλλόμενα (καθὼς εὐκόλως πᾶς τις ἡμπορεῖ νὰ προβλέψῃ) ἄβηκαν ὑποῖναι, ἀπὸ τὸν ὅποιον ὁ κόσμος ὅλος ἤθελε μὲ μεγάλην εὐκολίαν τὴν ἐννοήσῃ πᾶσον ἢ πληγὴν ἦτον βαθεῖα .

Εἰς ἄκρον δικαιολογοῦσι τὴν ἰδέαν μας τῶν νεωστὶ διατρέξαντων τὰ ἀποτελέσματα καὶ ἂν ὁ συναδελφός μας στοχάζεται, ὅτι τὸ κλυδωνιζόμενον πλοῖον τε εἶχεν ἀνάγκην ἀπὸ τοὺς φυλακωμένους ἐμπείρους ναύτας διὰ τὸ ἀντισταθῆναι κατὰ τῆς ἱερικυμίας, ἔπρεπε νὰ τοὺς δώσῃ τὴν ἄφασιν, πρὶν ὁ Λιψὺς κατὰθραύσῃ τὸ ἐν κατάρτι .

Τέλος πάντων τοὺς δύο στρατιώτας καὶ νῆς δὲν δύναται νὰ ἐμπροδίσῃ τοῦ νὰ φιλονεικῶσι περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Πατρίδος, ἐκφραζόμενος ἕκαστος κατὰ τὸν ἴδιον τοῦ συλλογιζομαι τρόπον . καθὼς καὶ ὁ Γιάννης καὶ Χρήστος τοῦ Διαλόγου μας ἐσυνομήλησαν μεταξὺ των, ὅπως ἴδον, ἢ ἤκουσαν, ἢ ἐσκέφθησαν .